

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4437/2019
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Никотић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Иван Баришић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Страјин Лапчевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6907/18 од 17.05.2019. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6907/18 од 17.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6907/18 од 17.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1452/16 од 11.04.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор пресуђене ствари. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио утврђење да је власник кп .. КО ..., што су тужени дужни признати и трпети да на основу ове пресуде тужилац може уписати своје право својине на кат. парцели .. КО ... у јавне књиге без сагласности тужених. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезу тужени да му предају у посед кат. парцелу .. КО ... . Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је ништав уговор о купопродаји непокретности кат. парцеле .. КО ..., закључен између тужених код јавног бележника Саше Бошковића из Београда, 04.05.2015. године, под бројем ОПУ ../15. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова парничног поступка плати 30.000,00 динара са каматом од 11.04.2018. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6907/18 од 17.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 1452/16 од 11.04.2018. године у ставовима другом, трећем,

четвртом и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог ВВ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, ради разматрања правног питања од општег интереса.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став други).

Предмет спора у овој парници је захтев за утврђење права својине тужиоца на одређеној непокретности, захтев да тужени тужиоцу ову непокретност предају у посед, као и захтев за утврђење ништавости уговора о купопродаји спорне непокретности који је закључен између туженог ББ као продавца и туженог ВВ као купца. Током поступка тужилац је на околност своје активне легитимације поднео пресуду на основу признања од 28.06.1991. године, којом је утврђено да је власник спорне непокретности, а тужилац право својине није уписао у земљишне књиге, нити му је предметна парцела предата у посед. Како је тужени ББ, био уписан у евиденцију непокретности као власник спорне парцеле, те како је ову парцелу продао туженом ВВ уговором о купопродаји од 04.05.2015. године, на основу овог правног посла тужени ВВ је уписан у евиденцију непокретности као њен власник. Нижестепени судови су утврдили да тужени ВВ има јачи правни основ у погледу права својине на спорној непокретности, имајући у виду да је непокретност стекао на основу правног посла, да је ушао у посед непокретности и да је његово право својине уписано у евиденцију непокретности. По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца прописани чланом 404. став 1. ЗПП, јер се ревизијским наводима оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Осим тога, услови за стицање права својине на непокретностима зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају и зато је неоснован разлог истакнут у ревизији да у овој парници постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побijeног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 06.05.2016. године, а вредност предмета спора која је означена у тужби је 650.000,00 динара, што је динарска противвредност од 5.292,72 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1 евро = 122,81 динар).

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије из члана 403. став 3. ЗПП, то значи да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић